

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 298/22
20.6.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Растка Поповића, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ и др., одлучујући о жалбама Другог основног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Тодоровића, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду 5К бр.827/19 од 03.02.2022. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Тодоровића, донео је дана 20.06.2022. године,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Другог основног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Тодоровића, а пресуда Другог основног суда у Београду 5К бр.827/19 од 03.02.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 5К бр.827/19 од 03.02.2022. године, у ставу I изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, па га је суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца.

Ставом II изреке наведене пресуде, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ и кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка из члана 261 став 2 тачка 1 до 6 и тачка 9 ЗКП и паушала суду.

На основу члана 258 став 3 ЗКП, оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Другог основног јавног тужилаштва у Београду, и то против ослобађајућег дела првостепене пресуде, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду Другог основног суда у Београду 5К бр.827/19 од 03.02.2022. године и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Тодоровић, и то против осуђујућег дела првостепене пресуде, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи првостепену пресуду, одбије оптужбу против окривљеног на основу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, те да окривљеном надокнади трошкове жалбеног поступка или да испита одлуку о кривичној санкцији и окривљеном изрекне блажу казну или алтернативну санкцију.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду суду је доставио бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Тодоровић, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца Другог ОЈТ-а у Београду одбије и да првостепену пресуду потврди, као и да окривљеном надокнади трошкове жалбеног поступка. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да буде обавештен о седници већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП или пак претресу пред другостепеним већем у смислу одредбе члана 449 став 2 ЗКП.

Заменик Апелационог јавног тужиоца у Београду је у поднеску Ктж.бр.322/22 од 30.03.2022. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Другог основног јавног тужиоца у Београду Кт бр.3175/16 од 11.03.2022. године, укине пресуду Другог основног суда у Београду 5К бр.827/19 од 03.02.2022. године и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење или да одбије жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Тодоровића, као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Тодоровића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговором на жалбу и предлогом заменика Апелационог јавног тужиоца датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду у смислу члана 451 став 1 ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија се у осуђујућем делу због битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да у истој нису дати разлози у погледу закључка да је кривично дело извршено на нарочито дрзак начин.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд о свим чињеницама које су биле предмет доказивања дао јасне, довољне, уверљиве и аргументоване разлоге, па и разлоге у погледу околности извршења кривичног дела које се односе на испољену нарочиту дрскост у извршењу крађе.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног је такође истакао да суд није образложио из којих разлога је одбио да изврши суочење окривљеног и оштећеног.

Међутим, иако се основано жалбом браниоца окривљеног истиче да је првостепени суд пропустио да, у смислу члана 428 ЗКП, у образложењу пресуде наведе из којих разлога није уважио доказни предлог за суочење окривљеног и оштећеног, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, реч је о релативно битној повреди одредаба кривичног поступка која није било од одлучног утицаја на доношење правилне и законите пресуде, имајући у виду да је првостепени суд све чињенице које су биле предмет доказивања правилно и потпуно утврдио.

Побијајући првостепену пресуду у осуђујућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног је истакао да је првостепени суд чињенично стање искључиво засновао на исказу сведока оштећеног ГГ, који је контрадикторан сам себи, јер из истог произлази да се оштећени уплашио окривљеног кога познаје цео живот, иако му није претио, нити применио силу према њему.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, имајући у виду да је првостепени суд чињенично стање у предметној кривичноправној ствари у односу на кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, за које је окривљеног огласио кривим, правилно утврдио на основу свих изведених доказа наведених у образложењу првостепене пресуде које је детаљно, савесно и свестрано ценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези.

Наиме, полазећи од неспорних чињеница да је окривљени дана .... године, око 22,00 часова, на пијаци ..., срео оштећеног ГГ кога познаје из детињства, правилно је првостепени суд чињеницу да је окривљени том приликом од оштећеног одузео мобилни телефон на начин описан у ставу првом диспозитива пресуде, утврдио на основу исказа оштећеног, који је прихватио као јасан, логичан и убедљив, а који је, у потпуности потврђујући наводе оптужбе, детаљно описао критични догађај, истичући да му се окривљени најпре обратио претећим тоном: “Педеру, вади све из џепова!”, да му је, када је извадио новчаник и показао му да нема новац, тражио мобилни телефон,

па да га је, када је рекао да не може да му га да, руком ударио у раме и отео му телефон из руке, из ког је извадио меморијску и сим картицу, а потом му претећим тоном рекао: “Да ме ниси тужио полицији”.

Правилност и потпуност овако утврђеног чињеничног стања, по мишљењу овог суда, не доводи се у сумњу ни наводима жалбе браниоца окривљеног којима се указује да упркос наводима окривљеног и сведока оштећеног, суд није обавио вештачење урачунљивости окривљеног у време извршења кривичног дела, имајући у виду да вештачење урачунљивости окривљеног током поступка и није предлагано.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице које се односе на предузимање инкриминисаних радњи описаних у ставу I диспозитива пресуде од стране окривљеног правилно и потпуно утврђене, правилно је првостепени суд подводећи утврђено чињенично стање под одговарајућу материјалноправну норму нашао да се у радњама окривљеног извршеним на штету оштећеног ГГ стичу сва битна обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду је посебно ценио наводе жалбе браниоца окривљеног којима се оспорава правна квалификација кривичног дела, тако што се истиче да интензитет дрскости не превазилази у знатној мери редовну упорност и безобзирност која се испољава при извршењу кривичног дела крађа, па је нашао да су исти неосновани. Наиме, по мишљењу овог већа, правилно је првостепени суд закључио да је одузимање туђе покретне ствари окривљени извршио на начин који превазилази уобичајену дрскост која постоји код кривичног дела крађа.

Жалбом браниоца окривљеног оспорава се примена закона и тако што се истиче да је, с обзиром да је оштећени рекао да се ради о половном мобилном телефону, евентуално могло да се ради о кривичном делу ситна крађа, за које се гони по приватној тужи.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве наводе жалбе оценио као неосноване, с обзиром да је на основу доказног поступка првостепени суд правилно утврдио да умишљај окривљеног није ишао за тим да прибави малу имовинску корист, већ да одузме све покретне ствари које је оштећени имао у џеповима, услед чега се радње окривљеног, без обзира на вредност одузете ствари, не могу квалификовати као кривично дело ситна крађа.

Жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија се у осуђујућем делу и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, а посебно да је ..., као ни чињеницу да након предметног, окривљени више није вршио кривична дела, што указује да се променио.

Међутим, испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно

одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово коректно држање пред судом, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, правилно га је првостепени суд због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 ЗКП на штету оштећеног ГГ осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција прописане чланом 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Жалбом тужиоца првостепена пресуда побија се у ослобађајућем делу због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да иста садржи разлоге који су нејасни и у знатној мери противречни, као и да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. С тим у вези, истакнуто је да је суд закључак да је окривљени признање у полицији дао под притиском извео само на основу изјаве окривљеног, а да није испитао у својству сведока полицијске службенике који су учествовали у сачињавању записника о његовом саслушању. Осим тога, жалбом се указује на противречне разлоге пресуде и садржине записника о испитивању сведока и потврде о привремено одузетим предметима, имајући у виду да је првостепени суд у образложењу пресуде навео вредност упаљача који је пронађен код окривљеног и да је доступан свим лицима, што се, по ставу тужиоца, не може прихватити, јер се упаљач истог произвођача разликује по величини, форми и боји, као и с обзиром да је оштећени, чији је исказ суд прихватио, децидно изјавио да је код окривљеног пронађен његов упаљач, који је и препознао када су му га полицијски службеници предочили, о чему говори и потврда о враћеним предметима. Такође се наводи да је нејасно из којих разлога је првостепени суд поклатио веру одбрани окривљеног датој на главном претресу, иако је у полицијској станици признао извршење кривичних дела из става 2 и 3 оптужног акта, детаљно описујући како је иста извршио, посебно када се имао у виду да су се два критична догађаја одиграла истог дана, у слепоноћним часовима, у кратком временском интервалу, на блиској удаљености, као и да је начин извршења кривичног дела исти за оба кривична дела. На основу свега наведеног, указано је да је погрешан закључак суда да није доказано да је окривљени извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 на штету оштећеног ВВ и кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ на штету оштећене ББ, имајући у виду јасну и детаљну одбрану окривљеног у полицији која је поткрепљена потврдом о привремено одузетим предметима и потврдом о враћеним предметима, као и исказима сведока оштећених.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе тужиоца оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд на основу свих изведених доказа наведених у образложењу пресуде, које је, у склопу одбране окривљеног, савесно и

детално ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно утврдио чињенично стање у предметној кривичноправној ствари и на основу истог правилно закључио да није доказано да је окривљени извршио кривична дела за које је ослобођен од оптужбе и за своју одлуку дао јасне, уверљиве, довољне, аргументоване и непротивречне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, правилно је закључио првостепени суд да се из исказа оштећених ВВ и ДД, те ББ, које је прихватио, не може закључити да је баш окривљени извршилац кривичних дела на њихову штету, а да једини материјали доказ који говори у прилог чињеници да је окривљени извршио кривично дело на штету оштећеног ВВ и то упаљач Крикет, који је пронађен код окривљеног, није довољан за несумњив закључак да је окривљени извршилац кривичног дела, посебно имајући у виду вредност и доступност упаљача, услед чега не постоји могућност да се несумњиво утврди да припада оштећеном и да се јасно разликује од упаљача истог произвођача.

С тим у вези, без утицаја на другачији чињеничноправни закључак су и жалбени наводи тужиоца да је окривљени у полицији признао извршење наведених кривичних дела, с обзиром да признање окривљеног није поткрепљено другим доказима који несумњиво указују да је извршио кривична дела.

С тим у вези, правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања не доводи се у сумњу ни наводима жалбе тужиоца којима се указује да је првостепени суд пропустио да испита у својству сведок ЋЋ и ЕЕ, имајући у виду да је првостепени суд, у складу са својим овлашћењима отклонио извођење наведених доказа, с обзиром да се присуство ових сведока није могло обезбедити на главном претресу.

Код оваквог стања ствари, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, налазећи да окривљени није извршио кривична дела која су му на терет стављена тачком 2 и 3 оптужног акта, донео одлуку као у ставу II изреке првостепене пресуде.

Сходно наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић